

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebnó znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 6.

V Ptuj v nedeljo dne 20. marca 1904.

V. letnik.

Ptujski okrajni zastop.

Vse je bilo zastoj! Vozil se je ta in drugi gospod po našem prelepem ptujskem okraju, vabil je marsikateri takozvani prijatelj spodnještajerskih kmetov naše veleposestnike, vse naše kmete na svoje limanice, a niso mu obsedeli.

Dne 14. marca se je v mestu Ptuj pokazalo, da smo ravno mi zadeli zopet pravo, ko smo svarili naše kmete, posebno naše veleposestnike pred gospodo okrog „posojilnice“, pred gospodo okrog takozvanega „Narodnega doma“.

Morda pričakujete, da bomo danes tukaj priobčili slavospev naše zmage, morda pričakujete, da bomo tukaj med zvezde kovali vse tiste, kateri so volili po svojem prepričanju, morda mislite, da bomo zahvaljevali vse tiste, kateri so spravili ptujski okrajni zastop v naprednjaške, toraj v prave roke — ne, nikdar ne! Čemu bi bilo?

Kar smo mi pričakovali, to se je tudi zgodilo! Okrajni zastop ptujski je v rokah naprednjakov!

Pogoreli so prav regimentno vsi takozvani ptujski narodni voditelji, pogoreli vsi posojilnični kmečki „prijatelji“ in to ne po volji toli obrekovanih ptujskih mestjanov, ne po želji takozvanih — ptujskih „nemčurjev“, temveč po želji naprednjaških kmetov!

Klaverno so odišli od volitve voditelji takozvane ptujске slovenske inteligence, a za možem pa, kateri se toliko od nasprotnih nam časopisov blati, za možem, kateri je po mnenju vseh prvaških voditeljev ptujskega okraja največji ničvrednež, največji sovražnik slovenskega kmeta, samo radi tega, ker je Nemeč, za županom ptujskega mesta, za gospodom Orni gom pa je šla po volitvi cela truma kmečkih veleposestnikov!

In vendar ni bil on nikak agitator, vendar ni on nikdar veleval temu ali drugemu, da bi po njegovi volji volil!

Kmetje, daniti se je začelo na Spodnještajerskem, en okraj za drugim prihaja v naprednjaške roke, v dokaz našim trditvam, da ne bodejo prvaški dohtarji in njih črni bratci še delj časa gospodovali ubogemu kmečkemu ljudstvu!

Dragi nam naprednjaški kmetje, kateri ste volili po svojem prepričanju, srčna hvala Vam, ker ste podpirali naše namene, sadje Vašega poguma bodete uživali s a m i.

Vam pa, kateri ste se pustili zapelja'ji od takozvanih voditeljev slovenskih kmetov, Vam, kateri ste še tokrat zaupali prvaškim obljubam, ker ste žalibog odvisni od prvaških denarnih zavodov, Vam pa uže naprej povemo, da se bode te tudi Vi prepričali, da so izvolili naprednjaški ptujskega okraja tudi prave zastopnike okrajnega zastopa ptujskega.

Prepričani smo uže za naprej, da se bodejo naši napredni volileci in vsi, kateri so bili izvoljeni v v krajni zastop, od znane strani napadali, prepričani smo, da se bode blato metalo po vseh tistih, kateri so si le količkaj prizadeli, da je izšla volitev tako in ne drugače; toda naj jim bode, iz rok nam ne bodejo nikdar iztrgali zastopa ptujskega okraja, n i k d a r ne bode več ta okraj v prvaških, v posojilničnih rokah!

Shod vinorejcev v Mariboru.

Dne 6. in 7. t. m. se je vršil v Mariboru vinorejski shod, ki je bil prav obilno obiskovan. Udeležencev je prihitelo iz vseh delov Štajerske, koder se pečajo z vinorejo, pa tudi iz sosednih dežel so prišli gostje, da bi se udeležili posvetovanj, ki se tičejo vzboljšanja stanja vinogradnikov, vzboljšanja njih pridelkov, seособno pa kar zadeva odstranitev dosedanje za naše vinorejce jako škodljive kupčijske pogodbe z Italijo glede uvažanja laških vin v naše kraje. Razprave in posvetovanja, so se vršila redno in točno in marsikaj se je na tem shodu sklenilo, kar bode, kakor smemo upati, donesla prej ali slej našim vinorejcem mnogo olajšave in haska; zdi se nam nemogoče, da bi se sklepi oziroma zahtevanja, stavljeni od take množine interesentov, na višjem merodajnem mestu zamogla preslišati ali prezirati. Vsa čast in priznanje naj bode možem, ki so s svojo odločnostjo in vztrajnostjo omogočili in dosegli, da se je ta za štajerske krnečke vinorejce tolivažni shod priredil in jim ponudil priliko, svoje težnje in težave javno izraziti ter skoz sklep tega velikega shoda višjim oblastim v presojo predložiti.

Zastopane so bile na tem shodu mnogotere oblasti in korporacije ter so bili navzoči sledeči p. n. gg.: dvorni svetnik Hammer-Purgstall, deželni odbornik grof Franc Attems, ravnatelj Reckendorfer kot zastopnik nižeavstrijskega deželnega odbora, potovalni učitelj Gombač kot zastopnik kranjskega deželnega odbora, državni poslanci dr. Wolffhardt, Malik, baron Morsay in Schwaiger, deželni poslanci Ornig, Pfrimer Kodolitsch in Kočevar itd. Zbrali so se večinoma vsi občinski predstojniki iz mariborskega okraja kakor tudi taki iz sosednih okrajev. Shod je otvoril mariborski župan, načelnik mariborskega okrajnega zastopa in deželni odbornik g. dr. Hans Schmiderer, ki je vse navzoče ljubeznjivo po-

zdravil ter pomen, namen in smoter tega shoda pojasnil. Nato so pozdravili shod tudi gg. dvorni svetnik Hammer-Purgstall, Franc grof Attems in dr. Wolffhardt, vsak v imenu tiste oblasti, oziroma korporacije, katero ima na shodu zastopati.

Kot prvi govornik je nastopil g. Reckendorfer ravnatelj višje vinorejske šole na Dunaju. V jedrnatih in jasnih besedah je razkazoval, kako škodljiva je sedanja kupčijska pogodba z Italijo za naše vinorejce gledé znižane colnine pri uvažanju laških vin. Pojasnil je razmere, kakoršne je povzročilo uvažanje laškega vina. Poprej je naš vinogradnik dobil za svoje pridelke vsaj še toliko denarja, da se mu je izplačal trud in zamuda pri njegovih vinogradarskih opravilih in da je zamogel davke redno odrajtovati zraven pa tudi svojo družino in svoje delavce primerno preskrbeti. Odkar pa je v veljavo stopila ta na noben način opravičena kupčijska pogodba z Italijo, imajo naši vinorejci, posebno kmečki, jako težavno stališče, ker ne morejo svojih pridelkov po taki ceni spečati, kakoršna njihovemu poštenemu in dobremu blagu pristoja in odgovarja. Po letu 1892 so začeli po vseh naših gostilnah laško vino — ali prav rečeno laško čmigo točiti in sicer zato, ker so krčmarji dobivali to žlobudro veliko ceneje; pomislili pa niso, da se z našim pristnim blagom nikakor ne da primerjati. Največji dobiček pri tem so imeli razun Lahov samo ob sebi umevno vinski trgovci, prekupci barantači z vinom v naših krajih, ker mešali so tujo blago z našim vinom, potem pa to mešanico prodajali po taki ceni, kakoršna bi le naši pridelki zaslužili. Sploh se prodaja že skoraj vsakoršno pomije za vino ki nikakor tega imena ne zasluži ker vino je edino-le tista tekočina, katera nastane skozi vretje iz čistega grozdnega soka. Vsaka druga žlobudra ni vino in bi se tudi ne smela kot tako prodajati. Vsako umetno narejanje vina naj bi se prepovedalo, ker drugače bodo naše gorice propadle, njih obstanek ne bil bi več potreben in tudi nemogoč. Namesto, da